

elbrucnoir@yahoo.com

brucnoir.wordpress.com

Fitxa nº 29. Maig de 2022.

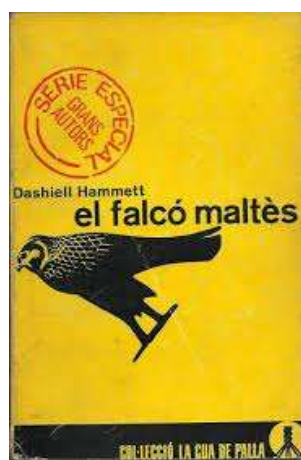
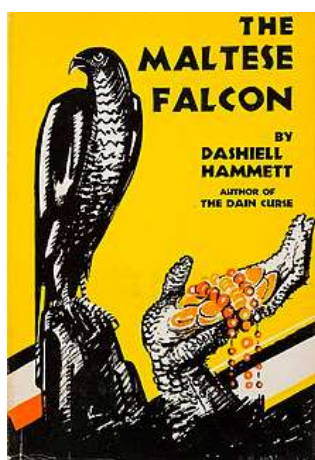
Tertúlia: "El falcó maltès".

Club de Lectura de novel·la negra

9ª Tertúlia: 20 de maig de 2022.

"El falcó maltès", de Dashiell Hammett.

Bruc Noir: Enric, Isabel, Josep, Laura, Núria M., Núria V.

Us ha agradat? Us ha interessat? Us ho heu passat bé?

- El llibre en certes coses m'ha retornat a la meua joventut. Sobta pel seu estil "xulesc", i per la figura de la dona que és "molt" dolenta... com més guapa més dolenta...

Pel que fa al Sam Spade, tens la sensació tota l'estona que ho sap tot, i que si no ho sa té la intuïció suficient per ensumar-s'ho.

...tens la sensació tota l'estona que ho sap tot...

- Doncs a mi m'ha costat, l'he trobat molt antic, com un llibre del passat.

...l'he trobat molt antic, com un llibre del passat.

- El llibre és de l'any 1931... han passat 91 anys!

- Es nota que és antiga la forma d'escriure, la forma en que es fixa en els detalls.

- A mi em costa ser objectiva, perquè estem davant d'un clàssic amb majúscules, d'un gran clàssic.

...em costa ser objectiva, perquè estem davant d'un clàssic amb majúscules,...

Literàriament va marcar una manera d'escriure, fixa un estil del moment. No sé si m'atreveixo a dir que és un gran llibre avui, però sí en el moment que va ser escrit, i per tot el que va significar.

Samuel Spade, què us ha semblat? Us l'heu cregut? I els altres personatges?

- Per primera vegada l'investigador és part de la trama, hi està implicat. Fins a aquest moment, els investigadors havien de resoldre crims que ja havien passat. Investigaven casos des de fora... a partir de Hammett, l'investigador és part de la història. És un canvi molt bèstia.

elbrucnoir@yahoo.com
brucnoir.wordpress.com

Fitxa nº 29. Maig de 2022.
Tertúlia: "El falcó maltès".

- Hammett a més crea l'estereotip del protagonista dur i seductor, també en això és un precursor i crea una manera d'escriure, un estil.

...crea l'estereotip del protagonista dur i seductor, també en això és un precursor...

- Jo no havia llegit res de Hammett ni tampoc he vist la pel·lícula, el llibre m'ha agradat a estones... tot i que he de reconèixer que alguns diàlegs sí que m'han semblat molt ben trobats.

...m'ha agradat a estones...

- Jo l'he rellegit després de quatre mesos d'haver-lo llegit, i l'he gaudit encara més. M'ha semblat magistral la manera com va teixint la trama, i els detalls que fan que porti amagat el desenllaça tota l'estona.

Sí que és un llibre escrit fa 90 anys, però superat aquest escull, per mi el que ens queda és un llibre molt bo... diàlegs picats, ritme constant i sostingut, descripcions dels ambients i de les persones.

En acabar el llibre tens una fotografia molt nítida de com són els personatges, i el que m'agrada és que els descobreixes a través dels diàlegs i dels fets, no perquè l'autor te'ls descrigui.

- Té l'habilitat de descobrir-te personatges a través de la seva interacció amb altres personatges.

Té l'habilitat de descobrir-te personatges a través de la seva interacció amb altres personatges.

- Jo quan l'he llegit, m'ha portat a les imatges que tinc de la pel·lícula, i de les pel·lícules d'aquesta època.

Té sentit rellegir clàssics? Que en penseu?

- Hem de fer un "mix", a mi ara em vindria de gust llegir Domingo Villar.

- Jo crec que llegir clàssics ens enriqueix.

Jo crec que llegir clàssics ens enriqueix.

- Jo un clàssic, si no fos perquè s'ha proposat al club de lectura, no me l'hagués llegit, i tinc la sensació que he après moltes coses... La novel·la actual potser ens costa menys de llegir, perquè està escrita d'una manera més propera, amb un llenguatge que ens resulta més fàcil.

- A mi sí que m'agraden els clàssics, sobretot Simenon... i pel que fa a Hammett, probablement no hem llegit el seu millor llibre... si en voleu llegir algun altre llegiu "Collita roja".

- Llegir sempre el mateix és avorrit, està bé anar canviant... em va semblar molt interessant llegir Màrkaris, vam aprendre.

- Màrkaris potser no és un gran escriptor, però ens situa molt bé en la realitat de Grècia.

- Prefereixo Mankell... és més universal.

Moltes gràcies a tots, i fins la propera!